

Vit som ingen annan står du plötsligt där.
Blekt av det förflutna, men ändå vid liv.

Smärtan som du utstått har piskat upp djupa sår.
Med en trasig själ behövs ett hjärta av stål.

Det finns alltid en väg ut.
Bara du inte sätter ditt hopp till gud.
Det kommer aldrig att ta slut.
Bespottad av de andra, det var du.

Tillsammans går vi nu mot avgrundens brant.
Då tro, hopp och kärlek för länge sen försvann.
Kvar står de fega bönandes om nåd.
Inte en chans att ljuset dom skall nå.

Åh du ljuva hämnd låt oss svepas iväg av din otålighet.
Åh du ljuva hämnd låt oss svepas iväg av din otålighet.
Åh låt oss två få känna av dess sanna uppgivenhet.

Nu när valet äntligen är gjort.
Och alla bitar är på plats.
Ingen ånger, utan nåd.
Se dem falla i tusen år.

Ondskapt av naturen, det är du nu.
Vänd aldrig kinden till, låt din vrede komma ut.
Avhållsamhet är ingenting för oss.
Synden vi dyrkar, istället för ert kors